

CURIOSACAMPANYA

Marcelo és nom d'àngel de la guarda aparcacotxes

TONI VALL
BARCELONA

Immersos en la campanya electoral més llauna que es recorda però en la qual els polítics malden per mostrar la seva part més *campechana* a Bertín Osborne i Pablo Motos, té tota la lògica del món haver-nos as-sabentat –en una entrevista a *La Vanguardia*– que Jorge Fernández Díaz té un àngel de la guarda que es diu Marcelo i que l'ajuda a aparcar el cotxe. El gènere periodístic de les entrevistes personals, converses informals en què els polítics se senten còmodes i es deixen anar, ha sortit de mare definitivament. Cal explicar al periodista detalls intrascendents, frívols i sobretot molt, molt, molt humanitzadors. El ciutadà s'adona així que són de carn i ossos, que en les seves vides existeixen porcions d'intimitat.

En el context desagraït i abrupte de la brega política està ben vista la sortida de to, la marcianada puntua alt i ficar-se de peus a la galleda acaba generant simpaties. Com aquell Dia Mundial Sense Cotxes en què Joan Clos li va explicar a Antoni Bassas que havia anat amb cotxe oficial fins a Catalunya Ràdio.

O quan Ada Colau va considerar oportú queixar-se a Josep Cuní que el transport públic fins a 8TV és deficient sense tenir present que el Trambaix deixa a escassos cinc minuts a peu.

Els acudits i mems sobre Fernández Díaz i el seu Marcelo han fet fortuna. Els que som cinèfils fins al moll de l'os vam pensar en l'àngel de la guarda de James Stewart a *Que bonic que és viure*, en aquell Bogart infiltrat entre els pensaments de Woody Allen a *Somnis d'un seductor* i, esclar, en el Bruce Willis d'*El sisè sentit*, protector d'un nen a qui de tant en tant se li apareixien els morts. Qui sap si, gràcies a l'entrañable Marcelo, al candidat del PP català se li apareixerà el dia 20 un grapat de vots imprevistos. —

Jorge Fernández Díaz, candidat del PP. P. NICHOLLS / REUTERS